

ÚLTIMA PEDRADA

CATALUNYA PER LA UNITAT

Oberbokin associatiu

Tinc carnet de cinc plataformes. Sóc soci de divuit coordinadores, formo part (més o menys activa) de trenta quatre grups i vint associacions. Sóc un català de cap a peus.

No parlaré aquí dels esforços que cal fer a final de mes per pagar totes les quotes. El tema és un altre.

En el darrer i llarg pont (sis o set dies de festa) vaig repassar les bases de tots aquests grups, els seus estatuts i especialment la seva finalitat última. Resulta engrescador pensar que de les

setanta set quotes que pago com a catalanista, totes menys tres, (un club esportiu, l'església mormona i una colla sardanista) les altres tenen com a fi darrer i urgent aconseguir la unitat de l'esquerra catalana.

Com que quedaven dies d'esbarjo, em vaig entretenir mirant els diaris passats. De les setanta quatre entitats per la unió, només tres es parlen. I no precisament els tres alhora. Hi ha un nucli central fort que dialoga per separat amb les altres dues, que tampoc es parlen entre elles.

Anar per l'esquerra a Catalunya, és molt complicat. Deu haver-hi alguna explicació però a mi se m'escapa. No cabríem tots en una sola entitat, plataforma,

coordinadora o associació? La de locals que sobrarien i podríem tenir habitatge social.

És història certa que cada poble de Catalunya de menys de mil habitants té com a mínim, dues corals, dues companyies de teatre amateur i una orquestra partida entre metall i corda. Naturalment els d'un cor no van a veure les actuacions de l'altre, els que escolten corda no escolten metall i així successivament, però és que aquí podrien manar els gustos mentre que amb la unitat de l'esquerra no hi ha gustos. Hi ha puta necessitat. I no s'ha aconseguit mai. O és culpa de Madrid, que no seria estrany o als catalans esquerrans els hi falta un bull.

assemblea.cat
ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA